

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć VI. — Wydana i rozesłana dnia 11. stycznia 1916.

Treść: № 12. Rozporządzenie, w sprawie ustanowienia najwyższych cen za siano i słomę.

12.

Rozporządzenie Ministra rolnictwa w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 10. stycznia 1916,

w sprawie ustanowienia najwyższych cen za
siano i słomę.

Na mocy rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się na czas trwania nadzwyczajnych stosunków, spowodowanych wojną, co następuje:

§ 1.

Postanowieniom tego rozporządzenia podlegają wszystkie zwykłe rodzaje siana (siano łąkowe, olawa, siano-koniczynowe, lucerna itd.) i słoma z pszenicy, żyta, jęczmienia i owsa.

§ 2.

Przy sprzedaży samego siana i słomy w stodole przez producenta nie można przekraczać następujących najwyższych cen za jeden cetnar metryczny:

Za siano	13 K
„ słomę z młocki cepami . . .	9 „
„ słomę z młocki maszynowej . . .	8 „

§ 3.

Jeśli siano i słomę sprzedaje się w stanie prasowanym, można doliczać do najwyższej ceny dodatek do 1 K 50 h za cetnar metryczny.

Przy sprzedaży siewki przez wytwórcę można żądać dodatku w kwocie 1 K 50 h do najwyższej ceny. Ta cena rozumie się bez worka.

§ 4.

Przy sprzedaży siana i słomy przez handlarza hurtownego lub przez organizacje rolnicze można doliczać do ustanowionych w §§ 2. i 3. najwyższych cen jednorazowy dodatek w kwocie 2 K 50 h za cetnar metryczny.

Ta cena hurtowna rozumie się na stacyi załadowania i obejmuje należności komisowe, za pośrednictwo i tym podobne należności, koszty dowozu oraz wszelkie rodzaje wydatków, łącznie z załadowaniem.

Dodatek w kwocie 2 K można dorachowywać do ustanowionych w §§ 2. i 3. najwyższych cen, jeśli gospodarz rolny sprzedaje bezpośrednio konsumentowi na stacyi załadowania.

Ceny w handlu drobnym, to jest przy sprzedaży konsumentowi w ilościach do 20 q, będą ustanowione przez polityczną władzę krajową.

Polityczna władza krajowa ustanawia także dopuszczalne dodatki do ustanowionych w §§ 2. i 3. najwyższych cen za siano i słomę, przywiezione na znaczniejsze targi z uwzględnieniem kosztów dowozu na targ.

§ 5.

Ceny rozumie się w razie zapłaty gotówką przy odbiorze. Jeśli się zapłatę ceny odracza, to można dodawać do ceny do 6 1/2 % odsetek na rok.

§ 6.

Posiadacza zapasów siana i słomy może polityczna władza krajowa a w pilnych wypadkach za jej upoważnieniem polityczna władza powiatowa wezwać, by dostarczył tych zapasów, o ile nie są one potrzebne do karmienia jego zwierząt, po ustanowionych najwyższych cenach.

Jeśli posiadacz wzbrania się uczynić zadość temu wezwaniu, to może wzywająca władza sprzedać zapasy na rachunek i koszta posiadacza.

Cenę sprzedaży ma ustanowić definitywnie wzywająca władza po wysłuchaniu rzeczoznawców, z uwzględnieniem najwyższych cen oraz dobroci i przydatności towaru.

Cena ta nie powinna jednak w żadnym razie przekraczać 90% najwyższej ceny wraz z dopuszczalnymi dodatkami.

§ 7.

Władza, która postawiła żądanie, winna wydać zarządzenie, aby zarekwirowane zasoby były przez uprawnionego do pobrania objęte i zapłacone w ciągu 8 tygodni po postawieniu żądania.

Obowiązany do dostarczenia winien od chwili postawienia żądania aż do odebrania przechować żądane zasoby, obchodzić się z nimi starannie i ubezpieczyć według zwyczaju handlowego.

Jeśli objęcie nie nastąpi w ciągu 8 tygodni po postawieniu żądania, to obowiązany do dostarczenia, począwszy od upływu tego terminu, otrzymuje od uprawnionego do pobierania wynagrodzenie w kwocie 50 h za cętnar metryczny za każdy rozpoczęty miesiąc. Niebezpieczeństwo przypadkowego popsucia się i przypadkowego zmniejszenia się wartości spada w tym czasie na uprawnionego do pobrania.

§ 8.

Istniejące, nie wypełnione jeszcze kontrakty, które przysły do skutku przed chwilą wejścia w życie tego rozporządzenia przy przyjęciu za

podstawę wyższych cen, jak ustanowionych w §§ 2., 3. i 4. tego rozporządzenia, tracą swą ważność, o ile nie rozchodzi się o kontrakty zarządu wojakowego i innych władz państwowych.

§ 9.

Przepisy tego rozporządzenia nie odnoszą się do siana i słomy, sprowadzonych po wejściu w życie tego rozporządzenia z krajów korony węgierskiej lub z poza granicy cłowej.

§ 10.

Posyłki siana i słomy mogą być przez koleje żelazne lub przedsiębiorstwa żeglugi parowej tylko wówczas do przewozu przyjmowane, jeżeli do dokumentów przewozowych dodano dla każdej przesyłki wystawione przez polityczną władzę powiatową poświadczenie przewozowe według przepisane go w dodatku formularza.

Dla przesyłek zarządu wojskowego i państwowych zakładów hodowli koni oraz dla przesyłek z krajów korony węgierskiej i z poza granicy cłowej poświadczenia transportowe tego rodzaju nie są potrzebne.

Postanowienia te nie dotyczą przesyłek, które już oddano zakładowi przewozowemu.

§ 11.

Za przekroczenia tego rozporządzenia będą polityczne władze I. instancji karały grzywnami do 5000 koron lub karami aresztu do 6 miesięcy, o ile czynność według istniejących usław nie podpada surowszej karze.

§ 12.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Hohenlohe wr.

Forster wr.

Leth wr.

Hochenburger wr.

Zenker wr.

Spitzmüller wr.

Poświadczenie przewozowe.

Nazwisko posylającego.....
w..... jest uprawniony do przewiezienia.....
.....(rodzaj towaru) w czasie od..... do.....
z (nazwa stacyi posłania)..... do (nazwa stacyi przeznaczenia).....
przez (koleją lub okrętem parowym).....
pod adresem (imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania odbiorcy)

C. k. Starostwo.....

Magistrat miasta.....

w dniu

.....
(Podpis.)

Poświadczenie to należy doczepić trwale do dokumentu przewozowego.
Dodanie poświadczenia należy w dokumencie przewozowym zaznaczyć.
Poświadczenie odbierze stacya przeznaczenia.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24,

także w roku 1916. w języku

niemieckim, czeskim, włoskim, chorwackim, polskim, rumuńskim, ruskim i słoweńskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1916** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz **8 K** przy odbiorze w miejscu lub bezpłatnej przesyłce pocztowej.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24, i nabywać tam także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzedniemu złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia przez c. k. pocztę należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** można nabywać:

Rocznik 1849 za	4 K 20 h	Rocznik 1872 za	6 K 40 h	Rocznik 1895 za	7 K — h
" 1850 "	10 " 50 "	" 1873 "	6 " 60 "	" 1896 "	7 " — "
" 1851 "	2 " 60 "	" 1874 "	4 " 60 "	" 1897 "	15 " — "
" 1852 "	5 " 20 "	" 1875 "	4 " — "	" 1898 "	6 " — "
" 1853 "	6 " 30 "	" 1876 "	3 " — "	" 1899 "	10 " — "
" 1854 "	8 " 40 "	" 1877 "	2 " — "	" 1900 "	7 " — "
" 1855 "	4 " 70 "	" 1878 "	4 " 60 "	" 1901 "	6 " — "
" 1856 "	4 " 90 "	" 1879 "	4 " 60 "	" 1902 "	7 " 50 "
" 1857 "	5 " 70 "	" 1880 "	4 " 40 "	" 1903 "	9 " — "
" 1858 "	4 " 80 "	" 1881 "	4 " 40 "	" 1904 "	5 " — "
" 1859 "	4 " — "	" 1882 "	6 " — "	" 1905 "	6 " — "
" 1860 "	3 " 40 "	" 1883 "	5 " — "	" 1906 "	12 " — "
" 1861 "	3 " — "	" 1884 "	5 " — "	" 1907 "	13 " — "
" 1862 "	2 " 80 "	" 1885 "	3 " 60 "	" 1908 "	9 " — "
" 1863 "	2 " 80 "	" 1886 "	4 " 60 "	" 1909 "	8 " 50 "
" 1864 "	2 " 80 "	" 1887 "	5 " — "	" 1910 "	8 " 40 "
" 1865 "	4 " — "	" 1888 "	8 " 40 "	" 1911 "	7 " — "
" 1866 "	4 " 40 "	" 1889 "	6 " — "	" 1912 "	12 " 50 "
" 1867 "	4 " — "	" 1890 "	5 " 40 "	" 1913 "	9 " 50 "
" 1868 "	4 " — "	" 1891 "	6 " — "	" 1914 "	15 " — "
" 1869 "	6 " — "	" 1892 "	10 " — "	" 1915 "	11 " 70 "
" 1870 "	2 " 80 "	" 1893 "	6 " — "		
" 1871 "	4 " — "	" 1894 "	6 " — "		

Pojedyncze roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przyznaje się opust 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły w stanie wadliwym, należy reklamować najpóźniej w **przebiegu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, zaś części wydań nieniemieckich najpóźniej w **przebiegu sześciu tygodni** po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnosnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu wydaje się Dziennik ustaw państwa wyłącznie tylko za **opłatą ceny handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego** począwszy od roku 1849. i **wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach** począwszy od roku 1870. są całkowicie uzupełnione, przeto można nabywać w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24., nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, **lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwiające jest uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.